

[Niels Hølvæg Petersen]

hvad andelshaverne kan tage med sig ved salg. Om disse regler skal jeg ikke gå i detaljer. Deres indlysende fordel er, at de er klare og betydelig klarere end de regler, der gælder for den bestående andelsboligmasse, hvor der jo har udviklet sig en vis retspraksis og i øvrigt også en lovgivning for, hvad man må tage med. Reglerne er som sagt klare. Jeg er ikke sikker på, at vi har fundet de vises sten, og vil opfordre boligministeren til selv at have disse regler under observation for at se, om de nu også er afbalancerede, men vi erkender, at der er et behov for at have klarere regler for fremtidige andelsboliger end dem, vi har, og går derfor ind for denne ændring for de fremtidige andelsboliger.

For det fjerde har der været enighed om at nedsætte en arbejdsgruppe, der inden den 1. oktober skal fremkomme med forslag til en finansieringsform, der vil muliggøre nyopførelse af andelsboliger. Vi har interesseret os stærkt for denne side af sagen, for andelsboligen opfylder på flere punkter de ønsker, der lå bag hensigtserklæringen i boligforliget 1974. Dengang tegnede man som perspektiv, at man skulle nå frem til skatteregler for ejerboliger uden rentefradrag og uden lejeværdi. Det er netop karakteristisk for skattereglerne for andelsboligen, at den ikke giver sin indehaver rentefradrag, og at der ikke beregnes lejeværdi. Det er derfor naturligt at søge at få afklaret, om markedet, boligtagerne, vil være interesseret i en boligform, der har netop disse karakteristiske egenskaber, og det er den dybere hensigt med nedsættelsen af denne arbejdsgruppe.

Vi ser frem til resultaterne af arbejdsgruppens arbejde. Vi er ganske på det rene med, at start på dette at tilføre boligmarkedet et nyt tilbud kræver, at det offentlige går ind i finansieringen af nyopførte andelsboliger; det er indlysende, at det ikke kan ske uden offentlig bistand. Men vi finder, der er så mange principielle fordele knyttet til andelsboligen, også til nyopførelse af andelsboliger, at der ud af dette udvalgsarbejde kan komme en fornyelse, hvis det virkelig følges op, når arbejdsgruppens resultater foreligger. Det er jo til den tid, det skal vise sig, om der i S og V er en vilje til at følge op. Det er derfor en diskussion, som vi vil få lejlighed til at vende tilbage til straks ved starten af den nye folketingsamling.

Det er min bestemte opfattelse, at andelsboligtanken kan få og bør have en helt central placering i overvejelserne om byfornyelse, men jeg tror ikke, den får det uden videre med det grundlag, der skabes i dag. Jeg tror ikke, at de regler for andelsboliger, som foreligger efter disse lovændringer, vil være tilstrækkelige til at sikre, at boligerne i udlejningsbyggeriet, hvad de ejendomme, der skal byfornys, jo hovedsagelig er, overgår til andelsboligforeninger.

Jeg vil gerne slå fast, at det for det radikale venstre vil være et vigtigt mål med byfornyelsen at sikre, at ejendomme, der modtager offentlig bistand til byfornyelse, overgår til private andelsboligforeninger. Det har for det første principiel interesse, fordi udlejningsejendomme i byfornyelseskvartererne ikke er den rigtigste ejerform; det er langt mere sympatisk, at disse ejendomme ejes af beboerne selv på andelsbasis. For det andet har andelsovertagelse den fordel, at det vil sikre en permanent høj vedligeholdelsesstandard, således at byfornyelse ikke bliver noget, vi skal gentage hvert 10., 15. eller 20. år. Endelig, og måske ikke mindst, vil en overgang til andelsbolig kunne forhindre, at offentlige tilskud til byfornyelse kapitaliseres til fordel for den nuværende ejer.

Vi agter at arbejde videre med dette perspektiv i vore overvejelser om byfornyelsen. Jeg vil altså gerne slå fast, at de regler, der her foreslås for andelsboligen, efter vores opfattelse ikke er tilstrækkelige til at sikre det mål, jeg her har opstillet, men vi vil vende tilbage til det i forbindelse med den fremtidige diskussion om byfornyelsen, hvor vi forventer, at regeringen på et tidligt tidspunkt i det næste folketingsår kan spille ud over for folketinget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Kristeligt folkeparti beklager meget, at regeringen så hastigt afviste videre forhandling med de gamle boligforligspartier, især fordi boligministeren i sin fremsættelsestale så stærkt pointerede, at boliglovsforslagene var et oplæg, som skulle danne grundlag for reelle forhandlinger om de kommende års boligpolitik. Vi må notere, at det under forhandlingerne desværre alt for hurtigt viste sig, at det kun var ord, der skulle sminke den kendsgerning, at regeringen var totalt fastlåst